

POSTANOWIENIE

9 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 9 września 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B.P. i M.P.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi B.P. i M.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia
na wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 9 lutego 2023 r., V ACa 524/22 (V WSC 63/24),

**odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia.**

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, żądając stwierdzenia niezgodności z art. 455 w zw. z art. 481 k.c. wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 9 lutego 2023 r.

Ponadto powodowie wskazali, że wskutek wydania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie zaskarżonego wyroku ponieśli szkodę w wysokości 30 552,60 zł w ten sposób, iż nie mogli wyegzekwować należnego im od pozwanego banku świadczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia obejmującego odsetki ustawowe za opóźnienie.

Powodowie zaznaczyli, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Skarga nie spełnia ustawowych wymagań konstrukcyjnych przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skuteczne wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga w szczególności wskazania podstaw wraz z ich uzasadnieniem, jak i przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że obowiązek ten jest samodzielnym, odrębnym od innych elementem konstrukcyjnym skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Dlatego też nie jest dopuszczalne łączenie go z innymi elementami konstrukcyjnymi, w szczególności z przytoczeniem podstaw skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie wszystkie wady postępowania poprzedzającego wydanie orzeczenia, zarzucane w ramach podstaw zaskarżenia, powodują niezgodność orzeczenia z prawem i na odwrót, nie wszystkie przepisy naruszone przez sąd w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia są tymi przepisami, z którym orzeczenie jest niezgodne (zob. m.in. postanowienia SN z 26 października 2023 r., I CNP 207/22; z 20 września 2023 r., I CNP 157/22).

W niniejszej sprawie skarżący nie wskazali podstaw skargi i ich uzasadnienia, ograniczając się jedynie do przywołania przepisów, z którym zaskarżony wyrok miałby być niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Powyższe należy uznać za niewystarczające, gdyż obowiązek wyodrębnienia podstaw i ich uzasadnienia stanowi samodzielny element skargi, a więc nie może być zastąpiony innym elementem skargi. Wobec tego skarga podlegała odrzuceniu, gdyż uchybienia w zakresie koniecznych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie podlegają usunięciu na zasadach przewidzianych dla wymagań formalnych skargi jako pisma procesowego.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę jako niedopuszczalną.

(P.H.)

[a.t]